

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/426/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

404/2015. (XI. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panasz**¹ 2015. augusztus 24-én előterjesztett **panaszát** a 2015. november 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Sz. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. augusztus 24-én, elektronikus úton, a Testület elektronikus formanyomtatványának kitöltésével terjesztette elő a panaszát, a vele szemben 2015. augusztus 23-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy az O. Kemping területén egy ott lévő vendég agresszíven lépett fel vele szemben, amely során halálosan megfenyegette őt, ha nem hagyja el 18 óra 15 percig a kemping területét, valamint a családtagját is megfenyegette. A panaszos elment onnan, de továbbra is a kemping területén maradt. Kb. egy óra elteltével visszatért gépjárművével a szóbeli inzultus helyszínére, ami a kemping területének egyetlen nyitva tartó büféje volt. A biztonság kedvéért a gépjárművében maradt. Mivel a vendég ittas is volt, a segélyhívó központtól kért segítséget. Közben az agresszív vendég gépjárműbe szállt, amit egy – később kiderült – szolgálaton kívüli tűzoltó vezetett. A panaszos mondta nekik, hogy ne menjenek el, mert kihívta a rendőrséget. Erre a tűzoltó kiszállt és arra szólította fel a

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszost, hogy igazolja magát. Eközben felmutatta az igazolványát. A panaszos nem tette ezt meg, mert elég agresszív volt. Erre a panaszos gépjárműve elé és mögé álltak, szorosan egy-egy autóval, hogy a panaszos ne tudjon a helyszínről eltávozni. Mindeközben végig fenyegették a panaszost, valamint leköpték a gépjárműve ablakát. Eközben a tűzoltó is telefonált a segélyhívó központba, ahol azt közölte, hogy fogtak egy „kukkolót”. A tűzoltó tegezve beszélt a telefonon keresztül a rendőrökkel. Kiderült, hogy a panaszost fenyegető részeg ember barátja a tűzoltó és emiatt hazudott a telefonban.

A rendőrségi járőr még nem érkezett meg, ezért a panaszos újabb segélyhívást indított. A kezelő közölte, hogy törölték a segélyhívását, nem megy ki senki a helyszínre. Erre a panaszos felhívta a figyelmét, hogy továbbra is fenyegetik és veszélyben érzi a testi épségét, ezért újabb járőr helyszínre küldését kérte.

Hamarosan a járőrök megérkeztek. A helyszínen lévő társaságot tegezve köszöntötték, majd az egyik járőr a panaszoshoz lépett és bemutatkozás nélkül, agresszív, lekezelő, tegező stílusban arra szólította fel, hogy igazolja magát. Közben felhúzott egy bőrkesztyűt, és egyik öklét a másikba csapva várta, hogy a panaszos átadja neki az iratait. A fenyegetőző férfit nem igazoltatta, sőt ez a férfi oda is lépett a panaszoshoz és tovább folytatta a fenyegetőzést. A rendőr a panaszost megmotozta a gépjárműve oldalánál, majd átvizsgálta a kocsiját. Nem közölte, hogy miért. Eközben gúnyosan kérdezte, hogy milyen alsónadrág van rajta és a strand területén ahol vannak, miért ment be a vízbe, a víz nem meleg. A másik járőr eközben félrehívta a panaszost, majd bemutatkozásképpen felé nyújtotta a kezét és bemutatkozott – ha jól emlékszik – J. a vezetékneve. Majd közölte a panaszossal, hogy „ha még egyszer meglátunk a környéken, ne számíts tőlünk semmi jóra és akkor nem úszod meg ennyivel; nekünk köszönheted, hogy nem vertek szét; most pedig takarodjál vissza P-re”. A panaszos pedig gépjárművel visszaindult B. város felé.

A rendőrök nem viseltek azonosítószámot.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a Sz. Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető 2015. szeptember 28-án kelt átiratában arról tájékoztatta a Testületet, hogy 2015. augusztus 23-án, 19 óra 55 perckor a Megyei Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: MRFK) Tevékenység Irányítási Központja (továbbiakban: TIK) utasítására a Sz. Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály D. Rendőrszolgálatban lévő járőrei megjelentek D. N. T. O. nudista strandnál, mivel bejelentés érkezett, hogy ott egy férfi az ott fürdőzők előtt maszturbál és kukkol. A helyszínen a bejelentővel személyesen vették fel a rendőrök a kapcsolatot, aki ezt ott is megerősítette, továbbá egy másik tanú is hasonlóan nyilatkozott, még azt is hozzátéve, hogy a férfi megkérdezte tőle, hogy nem-e tart vele a maszturbálásban.

A bejelentő és a tanú elmondása és a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29. § felhatalmazása alapján a járőrök a helyszínen lévő férfit igazoltatták. Ezt követően az Rtv. 30. § alapján ruházatát és járművet átvizsgálták.

19 óra 26 perc és 19 óra 31 perc között a MRFK TIK szolgálatirányító jelentése alapján bejelentés érkezett, hogy a megjelölt helyszínen életveszélyes fenyegetés történt és egy kukkolót tartanak vissza. A bejelentések tartalmáról információt kértek a MRFK TIK-tól. A TIK tájékoztatása alapján egy bejelentés érkezett, amelyről hangfelvétellel rendelkeznek. Ez a hívás az ESR hívásfogadó központtól érkezett. Ennek a hangfelvételében nem a panaszos kér segítséget, hanem a panaszos tevékenységét jelentik be.

A panaszossal szembeni intézkedésre valóban bejelentés alapján került sor. A bejelentés pontosan azt tartalmazta, hogy „D-án naturista strandon egy perverz kukkolót elkaptunk. Kiskorúakat molesztál, meg ilyenek.” A bejelentésről szóló hangfájl elektronikusan áll a rendőrség rendelkezésére.

A rendelkezésre álló adatok, az intézkedő rendőr elmondása és a rendőri jelentés alapján az intézkedést kulturált hangnemben a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. §-ában foglaltaknak megfelelő köszönéssel és az intézkedés céljának a közlésével hajtották végre. Ezzel szemben a panaszos az intézkedés közben sérelmezte a ruházat- és járműátvizsgálást és tegeződve beszélt a rendőrökhöz. Közölte, hogy „mit képzelnek”, fel fogja őket jelenteni és a TIK ügyeletesét is, aki a helyszínre küldte őket. Továbbá tesz róla, hogy ne legyenek tovább rendőrök. „K*csög, bunkó, f*sszopó” jelzőkkel illette a rendőröket. A TIK ügyeleteset is „k*csögnek” titulálta, amiért a rendőröket a helyszínre küldte.

A rendőrök először a bejelentőket igazoltatták és hallgatták meg, ezt követően a panaszos. A bejelentők adatai is szerepelnek a rendőri jelentésekben.

A panaszos állítása, miszerint motozás történt, nem fedi a valóságot. Feltehetőleg a ruházat-és gépjármű átvizsgálását illette ezzel a kifejezéssel. A panaszos ruházatát és gépjárművét az Rtv. 30. §-a alapján közbiztonságot veszélyeztető cselekmény megelőzése céljából vizsgálták át.

A rendőrök bevetési ruhában (felsőruházat, póló) látták el szolgálatukat, amelyen az azonosító jelvényük elől volt elhelyezve.

A rendőrök részéről nem hangzottak el a panaszos beadványából idézett sértő kérdések és kijelentések. A ruházatával kapcsolatban sem tettek fel semmilyen kérdést.

A rendőri intézkedést követően a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 172/A. § alapján feljelentés kiegészítést rendelt el a rendőrség az ügyben. A tényállás megvizsgálása után a feljelentést elutasították a Be. 174. § (1) bekezdés b) pont alapján, bűncselekmény gyanújának hiányában.

A panaszos a panaszbeadványát a Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: RFK) Központi Panaszirodáján is benyújtotta, amelyet a Sz. Rendőrkapitányságnak is megküldött. A kapitánysághoz 2015. szeptember 1-én érkezett a panasz, amely alapján megindították a közigazgatási hatósági eljárást a panasz kivizsgálása érdekében. Az eljárás 2015. szeptember 3-án felfüggesztésre került, tekintettel arra, hogy a Testület részére is megküldte beadványát a panaszos.

A telefonos bejelentésekről készült hangfelvétel nem áll a Sz. Rendőrkapitányság rendelkezésére. A segélyhívások a hívásfogadó rendszeren keresztül (ESR) érkeznek a MRFK TIK-ba. Egyetlen hangfelvétel (hangfájl) áll a rendelkezésükre, ami azonban nem a panaszos bejelentését tartalmazza. Ezt a hangfájlt elektronikusan áll módjukban megküldeni.

2) A rendőrség mellékelte egy eset adatlapot, amely szerint N. G. 2015. augusztus 23-án, 19 óra 31 perckor tett bejelentést a nudista strandról segélyhívás (112) módon a MRFK ügyeletére, miszerint egy kukkolót elfogtak a naturista bázisnál. A bejelentő tűzoltó parancsnok. A járőr kiment a címre, ahol egy farmernadrágos férfit tartottak vissza, akinek láthatóan felállt a hímvesszője. Szóban meghallgatták a visszatartó személyeket, akik elmondták, hogy a férfi őket nézte, mivel ők nudisták és rájuk maszturbált. A visszatartott személy a panaszos volt, aki elmondta, hogy őt életveszélyesen megfenyegették. Ezt követően a panaszos gépjárművét vizsgálták át, illetve ruházatátvizsgálást is végrehajtottak rajta. Az ott tartózkodóknak a rendőr megadta a felvilágosítást, amely szerint egymás ellen feljelentést tehetnek. A visszatartott személy a járőröknek elmondta, hogy panasszal fog élni ellenük. Ezt követően a TIK-et is felhívta, ahol sérelmezte, hogy a kiérkező rendőrök nem megfelelő módon beszéltek vele, bőrkesztyűt viseltek és nem intézkedtek a fenyegetés miatt, illetve a személyes szabadság korlátozása miatt. Ezt követően tájékoztatták a panaszost, hogy tehet feljelentést a tájékoztatás miatt.

Az adatlap szerint a telefonos bejelentés hatására a riasztást 2015. augusztus 23-án, 19 óra 39 perckor tették; ugyanekkor nyugtázták; a rendőrök a helyszínre 19 óra 51 perckor érkeztek meg és az intézkedést 20 óra 38 perckor fejezték be.

3) A rendőrség mellékelte a 2015. szeptember 3-án kelt, a panasz eljárás felfüggesztéséről rendelkező végzést.

E szerint a panaszos rendőri intézkedés ellen benyújtott panasz alapján folytatott eljárását a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 32. § (7) bekezdésére és az Rtv. 93. § (3) bekezdésére a Testület értesítésének a kézhezvételéig felfüggesztették.

A végzés ellen a Ket. 98. § (3) bekezdése alapján fellebbezésnek van helye, amelyet a kézhezvételtől számított 15 napon belül az Országos Rendőrfőkapitányhoz címezve, rendőrfőkapitányához lehet benyújtani.

A végzés indokolása szerint a panaszos írásban nyújtott be a rendőrséghez panaszt, amely szerint 2015. augusztus 23-án, 16 óra és 20 óra közötti időben az O. Kempingben rendőri intézkedés során sértő, megalázó hangnemben kommunikáltak vele a rendőrök; továbbá indokolás nélkül átvizsgálták a ruházatát és a gépjárművét is. Panaszát a Testületnek is elküldte.

Az Rtv. 92. § és 93. § rendelkezései alapján pedig az eljárást köteles felfüggeszteni a kapitányság vezetője, ezért a végzésében erről határozott.

4) Egy 2015. augusztus 23-án kelt hivatalos feljegyzés rögzíti, hogy F. K. r. ftörm. 2015. augusztus 23-án, 19 órától másnap 7 óráig szolgálatot teljesített a MRFK TIK-ban, ahol Érd Szi-t irányította. A szolgálata kezdetén, 19 óra 26 perckor és 19 óra 31 perckor három

bejelentés érkezett, hogy a naturista parton (O. Kemping) életveszélyesen megfenyegettek egy személyt és egy kukkolót tartanak vissza.

A helyszínre az S. 6135 egység érkezett, akik visszajelentették, hogy egy személy (a panaszos) egy farmerben és egy pólóban van és jól látható, hogy feláll a hímvesszője. Ezt a személyt (panaszost) tartották vissza a rendőrök helyszínre történő kiérkezéséig. A járőr továbbá elmondta, hogy a másik fél közölte vele, hogy a panaszos elmondta neki, hogy maszturbál, illetve egy másik férfit is felkért arra, hogy együtt maszturbáljanak, aki ezt visszautasította. A járőr továbbá elmondta, hogy a panaszos azt mondta, hogy ő nem maszturbál csak fürödni ment le oda.

F. K. r. ftőrm. közölte a járőrökkel, hogy tájékoztassák a feleket, hogy tehetnek feljelentést, ha akarnak. Emellett azt is kérte a járőröktől, hogy az eseményről részletes jelentést készítsenek.

Ezt követően, 20 óra 14 perckor a panaszos telefonált a TIK-ba, hogy panaszt szeretne tenni a kiérkező járőrök ellen, illetve elmondta, hogy a rendőrök bunkó módon viselkedtek vele, indokolatlanul vizsgálták át az autóját és a ruházatát. Továbbá sérelmezte, hogy bőrkesztyű volt az egyik rendőrön és mondta, hogy az Országos Rendőr-főkapitányságon fog panaszt tenni a rendőrök ellen.

F. K. r. ftőrm. tájékoztatta a panaszoszt, hogy a rendőrök személyes higiénijuk miatt viselnek kesztyűt, mivel hajléktalanokkal és migráns személyekkel is érintkeznek. Erre pedig a panaszos kikérte magának, hogy ő nem hajléktalan, illetve közölte a rendőrrel, hogy ellene is panasszal fog élni, mivel nem foglalkozik az ügyével és bunkón beszél vele.

A panaszos a telefonbeszélgetés során elmondta, hogy ő rendőrnek jelentkezett csak nem vették fel, mert nem tudott 190 cm-nél nagyobbat ugrani és amúgy is ő nyert egy millió forintot és tesz arról, hogy ne legyenek rendőrök többé. Közölte F. K. r. ftőrm. a panasossal, hogy ez nem ide tartozik. Beszélgetés közben több alkalommal tájékoztatta a panaszoszt, hogy tehet feljelentést a fenyegetés miatt, illetve panaszt is tehet.

A panaszos a beszélgetés során végig indulatosan és lekezelően beszélt.

5) A rendőrség mellékelte a MRFK TIK főügyelet megállapításait a panaszügyben.

2015. augusztus 23-án, 20 óra 30 perckor a rendőrök megjelentek az O. Kemping területén, mivel bejelentés érkezett a segélyhívó központra keresztül, miszerint a strand területén egy személy maszturbál és kukkol.

Segélyhívás (hangfájl) csak a bejelentőtől érkezett egy alkalommal, amelyet lementettek a letöltések mappába, így ez tartalmazza a bejelentés pontos tartalmát. A TIK-ben szolgálatban lévő ügyeletes kapcsolására nincs hanganyag. Az adatlap a HIKK részéről konkrét esetszámon a TIK felé küldésre került, amelyet a hangfájllal együtt mellékelnek. Az intézkedő rendőrök jelentését becsatolták. Jelenleg a Sz. Rendőrkapitányság szeméremsértés vétség bűncselekmény miatt folytat eljárást.

6) H. A. r. törm. 2015. augusztus 23-án jelentette, hogy a fenti napon szolgálata teljesítése során, 19 óra 55 perckor az Á. 68 utasítására jelent meg a naturista telep O. Kemping nudista strand alatt, mert onnan bejelentést tettek, hogy egy személy az ott fürdőzők előtt maszturbál és kukkol.

A helyszínre érve fogadta őt Z. I. J. bejelentő, aki elmondta, hogy 19 óra körüli időben arra lett figyelmes, hogy egy fiatal férfi sétál a strand területén merev pénisszel és közben maszturbál. Mikor ezt meglátta kérdőre vonta, hogy mit csinál és közölte, hogy a fiatal lányokat kukkolja és felizgult rá és gondolta, hogy erre maszturbál.

Ezt követően odament a rendőrhöz H. I. J., aki elmondta, hogy a fent említett férfi odament hozzá és megkérte, hogy lenne-e kedve vele együtt maszturbálni úgy, hogy a szép, pucér csajokat nézi. Ő erre azt válaszolta, hogy semmiképpen sem, mit képzelsz, hogy ő ezt csinálja a strand területén. A fiatal férfi ekkor közölte vele, hogy azért jött a strandra, hogy szexuális vágyait kielégítse.

Mindkét személy elmondta, hogy a napokban meg fogják az ügyben tenni a feljelentést.

A rendőr ezt követően beszélt a panaszossal, aki az elmondás alapján maszturbált. Rendőri kérdésre elmondta, hogy ő nem maszturbált a strand területén, hanem csak fürdött. Az intézkedés alatt a rendőr kollégája ruházat-, csomag- és gépjármű átvizsgálást hajtott végre, amelyet a panaszos sérelmezett; valamint elmondta, hogy mit képzelnének magukról a rendőrök, hogy átvizsgálják az ő személygépjárművét és ruházatát; valamint közölte, hogy fel fogja őket jelenteni, illetve a TIK szolgálatirányító parancsnokát is, mivel a rendőröket kiküldte a helyszínre. Ezek mellett a panaszos még azt is elmondta, hogy „magát és a kollégáját fel fogom jelenteni és tenni fogok róla, hogy ne legyenek továbbra rendőrök, mert maguk k*csög, bunkó, f*sszopó rendőrök és egyébként mi a f*szért intézkednek velem szemben”. Továbbá elmondta, hogy „a TIK ügyeletes parancsnok is egy k*csög, és nincs jobb dolga, mint hogy rám küldje a rendőröket”.

Az intézkedésnél jelen volt H. B. r. törm. is. A fentieket H. A. r. törm. jelentette az Á. 68-nak is.

7) A rendőrség mellékelte H. A. r. törm. 2015. szeptember 27-én kelt rendőri jelentését, amely szerint szolgálatának teljesítése során, 2015. augusztus 23-án, 20 óra 30 perckor az Á. 68. utasítására jelent meg az O. Kempingben, mert Z. I. J. bejelentést tett, hogy egy férfi a strand területén maszturbál.

A helyszínre érve a rendőrt a bejelentő fogadta, akit igazoltatott, majd elmondta, hogy egy férfi a strand területén merev pénisszel maszturbált, illetve ejakulált is. A bejelentő rámutatott egy személygépkocsira és közölte, hogy ez a férfi a szóban forgó személygépkocsiban tartózkodik.

Ezt követően H. A. r. törm. igazoltatta H. I. J-et, aki szintén szemtanúja volt a fent említett cselekménynek és elmondta ugyanazt, mint a bejelentő, majd ő is ugyanarra a személygépkocsira mutatott és mondta, hogy a fent említett cselekményt elkövető személy abban a kocsiban ül.

A fentiek után a rendőr odament a személygépkocsihoz és a benne ülő egyetlen személyt igazoltatta, mivel a bejelentő és a szemtanú elmondása alapján jogellenes cselekményt követett el ez a személy, aki a panaszos volt. H. A. r. törm felszólította a panaszost, hogy igazolja magát, amelynek ő eleget tett, majd nyilatkoztatta, hogy mi történt a helyszínen. A rendőr az intézkedés során végig magázta a panaszost és megfelelő hangnemben beszélt vele. A panaszos ezzel ellentétben az intézkedés alatt végig lekezelően, tegező hangnemben beszélt, illetve többször is elmondta, hogy semmi joga nincs a rendőrnek őt igazoltatni. H. A. r. törm. minden egyes alkalommal elmondta, hogy miért igazoltatja a panaszost, amelyet ő sértőnek talált. Az igazoltatás során H. B. r. törm. a panaszos felsőruházatát, csomagját és járművet is átvizsgálta, hogy nem-e tart magánál bűncselekményre, szabálysértésre utaló vagy azok elkövetésére alkalmas eszközt. A panaszoson csak ruházat-, csomag- és jármű átvizsgálását hajtottak végre, motozás végrehajtására nem került sor.

Az intézkedés alatt a két rendőr egységesen a 12M bevetési ruházatban volt és a magas hőmérséklet miatt pólót, nyári viseletet hordtak, amelyre az ékítmények fel voltak szerelve (állományjelző és a rendfokozatjelző a bal vállukon, a rendőrségi jelvény a bal oldalt a mellkasuknál ki volt tűzve).

A fentieket követően a panaszosnak H. A. r. törm. elmondta a jogait és kötelességeit. Majd az Á. 68-nak jelentette a fentieket, aki utasította őt, hogy a panaszos elhagyhatja a helyszínt és a fentiekről készítsen egy rendőri jelentést. A panaszossal ezt követően közölte, hogy vele szemben befejezte az intézkedést és a helyszínt elhagyhatja, majd „További szép napot!” köszönéssel elköszönt tőle.

A panaszos által viselt ruházattal kapcsolatban kérdést nem tett fel. Tőle csak annyit kérdezett, hogy mit csinált a strand területén, amelyre azt válaszolta, hogy fürdött. A panaszosnak a rendőr nem mondott olyat, hogy „ha még egyszer meglátunk a környéken, ne számíts semmi jóra és akkor nem úszod meg ennyivel; nekünk köszönheted, hogy nem vertek szét; most pedig takarodj vissza P-re”.

A rendőr azt is elmondta, hogy a jelentése szerint büntetőeljárást indítottak.

Nincs arról tudomása, hogy a panaszos a 107 vagy a 112 segélyhívón keresztül tett-e bejelentést, illetve, hogy a rendőrkapitányságon élt-e panasszal az intézkedéssel szemben. Azonban a panaszos az intézkedés során többször elmondta, hogy azzal szemben panasszal fog élni.

8) A rendőrség egy bejelentés rögzített hanganyagát (2 perc 24 másodperc hosszúságú) küldte meg a Testületnek, amelyen az alábbiak hallhatók.

Segélyhívó Központ: Jó estét kívánok. Segélyhívó Központ. Miben segíthetek?

Bejelentő: Szép jó estét kívánok. N. G. tűzoltó törm. vagyok. D-án, a naturista strandon tartózkodok éppen és egy perverz kukkolós állatot elkaptunk. Kiskorúakat molesztált, meg ilyenek.

Segélyhívó Központ: Maradjon vonalban.

Bejelentő: Maradok.

Segélyhívó Központ: Pontosan hol fogták el?

Bejelentő: D. Naturista O. Kemping.

Segélyhívó Központ: D.

Bejelentő: Naturista O.

Segélyhívó Központ: Utcát nem tud mondani, ugye?

Bejelentő: Nem, mert nincs. De, N., ugye? N.. Igen, ha a Sz. rendőröknek, ha szól, ők tudják hol van, ők szoktak...

Segélyhívó Központ: Pillanat én kapcsolom Önnek. Tessék vonalban maradni.

Bejelentő: Jó-jó. Köszönöm. Maradok. Á már csak ez hiányzott mennék haza a f*szomba. Végén itt hívtok b*zdmege...

Segélyhívó Központ: Kapcsolom.

Főkapitányság! Ügyelet! ... (felvétel vége).

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben a következő megállapításokra jutott.

A.

A panaszos kifogásolta, hogy a telefonos bejelentése ellenére nem foganatosítottak a rendőrök a helyszínen intézkedést, így álláspontja szerint a rendőröket mulasztás terheli.

A Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként abban a kérdésben foglalt állást, hogy a rendőröket vajon terheli-e a panaszos által, a beadványában előadott mulasztás.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2015. augusztus 23-án D. városban, az O. Kemping területén egy ott lévő vendég agresszíven lépett fel vele szemben, amely során halálosan megfenyegette őt, ha nem hagyja el 18 óra 15 percig a kemping területét, valamint a családtagját is megfenyegette. A panaszos elment onnan, de továbbra is a kemping területén maradt. Kb. egy óra elteltével visszatért gépjárművével a szóbeli inzultus helyszínére, ami a kemping területének egyetlen nyitva tartó büféje volt. A biztonság kedvéért a gépjárművében maradt. Mivel a vendég ittas is volt, a segélyhívó központtól kért segítséget. Közben az agresszív vendég gépjárműbe szállt, amit egy – később kiderült – szolgálaton kívüli tűzoltó vezetett. A panaszos mondta nekik, hogy ne menjenek el, mert kihívta a rendőrséget. Erre a tűzoltó kiszállt és arra szólította fel a panaszost, hogy igazolja magát. Eközben felmutatta az igazolványát. A panaszos nem tette ezt meg, mert elég agresszív volt. Erre a panaszos gépjárműve elé és mögé álltak, szorosan egy-egy autóval, hogy a panaszos ne tudjon a helyszínről eltávozni. Mindeközben végig fenyegették a panaszost, valamint leköpték a gépjárműve ablakát. Eközben a tűzoltó is telefonált a segélyhívó központba, ahol azt közölte, hogy fogtak egy „kukkolót”. A rendőrségi járőr még nem érkezett meg, ezért a panaszos újabb segélyhívást indított. A kezelő közölte, hogy törölték a segélyhívását, nem megy senki ki a helyszínre. Erre a panaszos felhívta a figyelmét, hogy továbbra is fenyegetik és veszélyben érzi a testi épségét, ezért újabb járőr helyszínre küldését kérte. Hamarosan járőrök érkeztek a helyszínre, azonban a panaszossal szemben foganatosítottak intézkedést, így a panaszos szerint nem az ő hívása hatására intézkedtek.

A rendőrség tájékoztatása szerint a fentebbi napon a panaszos nem tett bejelentést sem a 107-es, sem pedig a 112-es segélyhívón keresztül. A rendőrség tájékoztatása szerint, a Testület rendelkezésére bocsátott eset adatlap szerint 2015. augusztus 23-án, szintén az O. Kemping területéről a 112-es segélyhívón keresztül tett bejelentést 2015. augusztus 23-án, 19 óra 31 perckor a MRFK ügyeletére, miszerint egy kukkolót elfogtak a naturista bázisnál. A bejelentő tűzoltó parancsnok. Az adatlap szerint a telefonos bejelentés hatására a riasztást 2015. augusztus 23-án, 19 óra 39 perckor tették; ugyanekkor nyugtázták; a rendőrök a helyszínre 19 óra 51 perckor érkeztek meg és az intézkedést 20 óra 38 perckor fejezték be. A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátott iratokban habár tagadta azt, hogy tudtak volna arról, hogy a panaszos bejelentést tett a rendőrségre, mégis bizonyos dokumentumokban tételesen kitérnek arra, hogy aznap három darab bejelentést tettek a kemping területéről, eltérő tartalommal. Egy bejelentés a kukkolóra tért ki; míg a többi a fenyegető fellépésre. E tekintetben a rendőrség határozatlan álláspontja a panaszos tényelődását erősíti ezen a ponton.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. § (1) bekezdése szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Jelen rendelkezéseket a Szolgálati Szabályzat 9. §-e egészíti ki. A hivatkozott szakasz (1) bekezdése szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvényben (továbbiakban: Szabs. tv.) meghatározott feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz. A (3) bekezdés alapján pedig a rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és – amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele – rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e szabálysértés/bűncselekmény elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely szabálysértés/bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e szabálysértést/bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az

intézkedés alapjaként szabálysértés/bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy fennállhatott-e olyan jogellenes cselekmény a telefonos bejelentés pillanatában, amelyet a panaszos a rendőrség tudomására hozhatott. Így a Testület azt értékelte, hogy a panaszos milyen tartalmú információkat közölt a rendőrséggel, tehát azok alkalmasak voltak-e arra, hogy felvessenek olyan jogellenes cselekmény elkövetésére vonatkozó gyanút, amely a rendőrség oldalán, az Rtv. 13. §-ában foglaltak szerint intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület álláspontja szerint a fenyegetés, az életveszélyes módon történő megfenyegetés és az, hogy a panaszos nem érezte biztonságban magát, testi épségét féltette több jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanúját vehette fel.

A Szabs. tv. 173. § szerint, aki mást félelemkeltés céljából megfenyeget személyére vagy annak hozzátartozójára vonatkozó, a becsület csorbítására alkalmas tény nagy nyilvánosság elé tárásával komolyan megfenyeget, szabálysértést követ el.

A Btk. 222. § (2) bekezdése szerint, aki félelemkeltés céljából mást, vagy rá tekintettel hozzátartozóját személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó büntetendő cselekmény elkövetésével megfenyeget vétséget követ el.

Jelen ügy kapcsán a rendőrség nem következetesen adta elő a panaszos által előadottakra a válaszait. Reflektálása során először tagadta azt, hogy tudomása lett volna arról, hogy a panaszos bejelentést tett volna akár a 107-es, akár a 112-es telefonszámon, így ennek megfelelően csak egy rögzített hangfelvételt küldtek meg a Testületnek és egy eseti adatlapot, amely ezen telefonhíváshoz kapcsolódik. Másodszor pedig a 2015. augusztus 23-án kelt hivatalos feljegyzésben F. K. r. ftörm. rögzíti, hogy 19 óra 26 perckor és 19 óra 31 perckor három bejelentés érkezett, hogy a naturista parton (O. Kemping) életveszélyesen megfenyegettek személyt és egy kukkolót tartanak vissza. Így a rendőrség tényelőadása saját álláspontját gyengíti, míg a panaszosét erősíti. Így a Testület az először tapasztalt ellentmondást jelen ponton feloldottnak tekinti, hiszen a rendőrség saját maga cáfolta meg később az álláspontját, így a panaszossal egyező tényeket közölt a Testülettel. Ezt a Testület a történeti tényállás kialakítása során figyelembe vette; így megállapította, hogy a panaszos a rendőrségre kétszer betelefonálhatott annak ellenére, hogy a rendőrségen ezen telefonhívásokat – valamilyen ismeretlen oknál fogva – nem dokumentálták kellőképpen. Erre tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a rendőrséget két esetben is mulasztás terheli, nevezetesen: 1) nem rögzítették a panaszos telefonos bejelentéseit és 2) nem intézkedtek annak ellenére, hogy a panaszos jogellenes cselekmények, sérelmére történő elkövetését hozta a rendőrség tudomására. Erre tekintettel a Testület nem határozhatott másként, mint hogy megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét.

A fentiekben előadottak alapján a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának csekély fokú sérelmét állapította meg.

B.

A panaszos kifogásolta, hogy őt igazoltatták, átvizsgálták, valamint több szempontból panaszolta a rendőrök szolgálati fellépését.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak az Alaptörvény II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogát, a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogát, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt vizsgálta meg, hogy a rendőrség vajon kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta intézkedés alá a panaszost.

A rendőrség előadása szerint egy telefonos bejelentés hatására jelentek meg a rendőrök D. N. T. O. nudista strandnál, mivel bejelentés érkezett, hogy ott egy férfi az ott fürdőzők előtt maszturbál és kukkol. Az eset adatlapban rögzítettek szerint a rendőrök 19 óra 51 perckor érkeztek meg a helyszínre és az intézkedést 20 óra 38 perckor fejezték be. A helyszínre történő kiérkezést követően részletesen meghallgatták a bejelentőt, valamint egy vele tartózkodó személyt. Mindketten egybehangzóan elmondták, hogy kint voltak a strandon, amikor arra lettek figyelmesek, hogy a panaszos másokat kukkol és közben maszturbál. Egyiküket meg is kérte, hogy végezze vele együtt ezt a tevékenységet, hiszen azért jött ki a strandra, hogy szexuálisan kielégítse magát és fiatal lányokat lessen meg. A rendőrök ezt követően mentek oda a panaszoshoz, aki egy gépjárműben tartózkodott. A panaszos merev nemi szervével ült a gépjárműben és intézkedést kezdeményeztek vele szemben, amely jogosságát a panaszos folyamatosan vitatta.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felyilágosítást. Ezt a szakaszt egészíti ki a Szolgálati Szabályzat 9. §-a, amely szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a Szabs. tv-ben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a

Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e.

A Testület álláspontja szerint a telefonos bejelentés alkalmas volt arra, hogy felvesse a Btk. 205. §-a alapján pönalizált, szeméremsértés bűncselekmény elkövetését. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdése szerint, aki magát nemi vágyának felkeltése vagy kielégítése céljából más előtt szeméremsértő módon mutogatja, vétséget követ el. A bűncselekmény súlyosabban büntetendő abban az esetben – a (2) bekezdés szerint –, ha tizennyolcadik életévét betöltött személy a nemi vágyának felkeltése vagy kielégítése céljából tizennegyedik életévét be nem töltött személy előtt szeméremsértő magatartást tanúsít, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg büntetést követ el. A (3) bekezdés szerint pedig, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki mással szemben olyan szeméremsértő magatartást tanúsít, amely a sértett emberi méltóságát sérti.

A Testület az általa kialakított történeti tényállás elemeként kezelte azt, hogy a bejelentő a fentebb közölt, szeméremsértő bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanút hozta a rendőrség tudomására, valamint azt, hogy ezt a személyt visszatartják. A Testület ezen tényből indult ki az intézkedési kötelezettség megítélése kapcsán, hiszen a rendőrök által előadott történeti tényállási elemeket a rendőrség által, a bejelentésről készült hangfelvétel tovább erősítette. A rendőrök tehát a bejelentésben, a tudomásukra hozott jogellenes cselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú megalapozása, kizárása, vagy gyengítése érdekében mentek ki a helyszínre, hiszen arról is tájékoztatták őket, hogy a potenciális elkövetőt a helyszínen visszatartják. Az intézkedési kötelezettséget keletkeztető gyanút a helyszínen tartózkodó bejelentő és egy másik tanú tényelőadása tovább erősítette, hiszen egyrészt részletesen elmondták, hogy mit tapasztaltak a helyszínen, másrészt pedig megmutatták a rendőröknek azt a személyt, aki a sérelmezett cselekményt elkövette. Ez a személy a panaszos volt, aki az álló motorral várakozó személygépjárművében tartózkodott. Tekintettel arra, hogy a panaszos is megerősítette ezen tényállási elem valóságát, így a Testület abból indult ki, hogy a panaszossal szemben foganasított intézkedést a rendőrök úgy kezdték meg, hogy a panaszos a gépjárművében ült. A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos nem viselt felsőruházatot, csupán egy farmernadrág volt rajta és a hímveszője merev állapotban volt.

Ezen körülményekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a telefonos bejelentés alkalmas volt arra, hogy a rendőrség oldalán, az Rtv. 13. §-a szerint intézkedési kötelezettséget keletkeztessen annak érdekében, hogy a bejelentésben közölt, szeméremsértő bűncselekmény elkövetésének a gyanúját, a helyszínen foganasító intézkedéssel kizárják, erősítsék, vagy gyengítsék. A bejelentésben közölték a rendőrökkel azt, hogy az elkövetéssel gyanúsítható személyt a helyszínen visszatartják. Ezen információk alkalmasak voltak arra, hogy a rendőrök kimenjenek a helyszínre és megbizonyosodhassanak arról, hogy mennyiben felelnek meg a közöltek a valóságnak. A helyszínen tapasztaltak tovább erősítették a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút, hiszen a bejelentő meghallgatása után egy további, helyszínen tartózkodó személy (tanú) a bejelentővel egyező tartalmú információkat hozott a rendőrség tudomására, amelyben mindketten megjelölték az elkövetőt (panaszost). A rendőrök ezen információk birtokában döntöttek amellet, hogy intézkedést kezdeményeznek a panaszossal szemben. Erre tekintettel a Testület álláspontja szerint a telefonos bejelentés megalapozta a rendőrök intézkedési kötelezettségét, amelyet a bejelentés helyszínén tapasztaltak tovább erősítettek. Ezen körülményre figyelemmel a Testület álláspontja szerint a rendőrök eleget tettek az Rtv. 13. §-a által keletkezett intézkedési kötelezettségüknek, így

emiatt a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet annak kapcsán, hogy őt a rendőrök intézkedés alá vonták.

Tekintettel arra, hogy a bejelentésben felmerült a gyanú bűncselekmény elkövetésére, így a Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben fennállt a rendőrség oldalán az intézkedési kötelezettség, ezért a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

2) A Testület ezt követően a panaszos igazoltatását vizsgálta meg.

A rendőrség az igazoltatás jogalapjaként az Rtv. 29. §-át jelölte meg, amely szerint:

„(1) A rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,

b) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének - az igazoltatott választása szerint - a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint

c) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazoltat, úgy az igazoltatott személyt a b) pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel.

(2) Az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot - a személyazonosító igazolványon túl - minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként.

(3) Ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják, az igazoltatás során rögzíteni kell az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorozatát és számát, az igazoltatás helyét, idejét és okát, valamint - az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott felkérés teljesítése esetén - az igazoltatott személy lakóhelyét, tartózkodási helyét.

(4) A személyazonosság igazolásának megtagadása esetén az igazoltatott a személyazonosság megállapítása céljából feltartóztatható, a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén előállítható, ha a személyazonosítás megállapítása más módon nem biztosítható, a személyazonosság megállapítása céljából az igazoltatottól ujjnyomat vehető, az igazoltatottól fényképfelvétel készíthető, továbbá a külső testi jegyek észlelés és mérés alapján rögzíthetők.

(5) A igazoltatás vagy a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén az előállítás csak a személyazonosság megállapításához szükséges ideig tarthat.

(6) A rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

(7) Az igazoltatás során rögzített adatokat - kivéve, ha ezek büntető- vagy szabálysértési eljárásban kerülnek felhasználásra - az intézkedés befejezését követő száznyolcvanadik napon meg kell semmisíteni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a 24. § (4) bekezdése szerinti igazoltatás során rögzített adatok 24. § (5) bekezdésében meghatározott törlési idejére.”

A Testület utal továbbá Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésére, amely a rendőr intézkedési kötelezettségéről rendelkezik. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A Szolgálati Szabályzat 25. §-a határozza meg az igazoltatás során követendő eljárást. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdése szerint az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valódisága vagy az igazoltatott személyazonossága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel, felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, valamint - szükség szerint - a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban vagy az okmány-nyilvántartásban. A (2) bekezdés alapján az igazoltatás során meg kell állapítani az igazoltatott személyazonosságát, és - akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják - az igazoltató lapon rögzíteni kell az igazoltatottnak az Rtv. 29. § (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát. A (3) bekezdés szerint az Rtv. 24. § (4) bekezdésében meghatározott intézkedéskor a rendőr a szolgálat befejezését követően haladéktalanul írásos jelentést tesz, amely tartalmazza az igazoltatással érintett személynek az Rtv. 29. § (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait. (4) Az igazoltatást kérő részére az igazoltatott személy adatait az igazoltatás helye szerint illetékes rendőrkapitányság adhatja ki.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszost azért igazoltatták, mert lakossági bejelentés alapján intézkedési kötelezettségük keretén belül a panaszos személyazonosságának a megállapítása a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból indokolt volt, tekintettel arra, hogy a telefonos bejelentésben bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanút hoztak a rendőrség tudomására, így ennek keretén belül indokolt volt a panaszos személyazonosságának a megállapítása.

A Testület figyelemmel arra, hogy korábban megállapította a rendőrség intézkedési kötelezettségének a jogszerűségét, így a rendőrségi intézkedés során, a panaszossal szemben felmerült gyanú alapján indokolt volt a panaszos személyazonosságának a megállapítása, ezért a Testület elfogadta a panaszos igazoltatásának a jogalapjaként a rendőrség által hivatkozott, Rtv. 29. §-át; továbbá a Testület álláspontja szerint a hivatkozott rendelkezés (1) bekezdés a) pontja adta az igazoltatás pontos jogalapját. Erre tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető joga.

A fentiekben közöltekre tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez való alapvető joga a vele szemben végrehajtott igazoltatás kapcsán.

3) A panaszos kifogásolta, hogy ruházatát és csomagját átvizsgálták.

a) Az átvizsgálás jogalapja kapcsán a Testület az alábbiakat állapította meg.

A rendőrség az átvizsgálás jogalapjaként az Rtv. 30. §-át határozták meg, amelynek a célja közbiztonságot veszélyeztető cselekmény megelőzése volt.

Az Rtv. 30. § (1) bekezdése szerint a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítására, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja.

Jelen ügy kapcsán a rendőrség nem hozott olyan információkat a Testület tudomására, amelyek fokozott ellenőrzés végrehajtására utaltak volna, így nem küldtek olyan dokumentumot, amelyben a rendőri szerv vezetője elrendelt volna az intézkedés helyszínén és időpontjában fokozott ellenőrzés végrehajtását. Így a Testület ezen körülményre tekintettel nem tudta elfogadni az átvizsgálás jogalapjaként előadottakat; nevezetesen a téves jogszabályhely megjelölését.

Ellenben a panaszos átvizsgálásának vizsgálata során megvizsgálta, hogy annak jogalapjául szolgálhatott-e vajon az Rtv. 29. § (6) bekezdése. A hivatkozott szakasz szerint a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének a gyanúja szükségessé teszi.

Jelen esetben, habár felmerült a panaszossal szemben személyre szabott bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, mégis ez a gyanú nem alapozhatta meg, a cselekmény jellegénél fogva az átvizsgálást. A „maga mutogatás”, vagy „kukkolás” ténye tárgyi bizonyítási eszközök felkutatásával nem alapozható meg, hiszen az fogalmilag kizárt. A helyszínen intézkedő rendőrök a jelentéseikben leírták, hogy a panaszos csupán egy farmernadrágot viselt az intézkedés időpillanatában, amely már önmagában utalhatott arra, hogy mivel strandon volt, felvehette a panaszos a nadrágot azért, hogy takarja önmagát miután elhagyta a strandot és beült a gépjárművébe. A Testület álláspontja szerint a szóban forgó bűncselekmény jellege kizárja bármiféle tárgyi bizonyítási eszköz felkutatását, így ezen ok miatt nem volt indokolt a panaszos ruházatának, csomagjának, gépjárművének átvizsgálása. Ezen kívül a további célok, mint 1) személyazonosság megállapítása; 2) közrendet, közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása adott esetben pedig nem állt fent. Egyrészt azért, mert a panaszos hitelt érdemlően igazolta személyazonosságát, másrészt pedig a helyszínen semmiféle veszélyhelyzet nem volt, amelyet el kellett volna hárítani. Ezen körülményekre tekintettel a Testület álláspontja szerint egyik jogszabályhelyre történő hivatkozás esetén sem álltak fent az átvizsgálás törvényi feltételei, így a Testület úgy határozott, hogy az átvizsgálás foganatosítása kapcsán sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga, hiszen azt a rendőrség úgy hajtotta végre a panaszossal szemben, hogy arra nem volt kellő jogszabályi felhatalmazása.

A fentiekben kifejtettek szerint a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy csekély mértékben sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a vele szemben foganatosított ruházat, csomag, és gépjármű átvizsgálás kapcsán, hiszen arra a rendőrségnek nem volt meg a jogszabályi felhatalmazása.

b) A végrehajtás módja kapcsán az alábbi megállapításokat tette a Testület.

A panaszos beadványában előadta, hogy az egyik rendőr felhúzott egy bőrkesztyűt, és egyik öklét a másikba csapva várta, hogy a panaszos átadja neki az iratait.

A rendőrség tájékoztatása során érdemben nem tagadta a panaszos állításának valóság alapját. A Testület rendelkezésére bocsájtott rendőrségi dokumentációk szerint az egyik rendőr gumi (latex) kesztyűt húzott fel személyes higiéniájának megóvása érdekében arra hivatkozással, hogy hajléktalan és migráns személyekkel szemben is intézkedniük kell. A panaszos erre kikérte magának, hogy bármelyik lenne a kettő közül. Egyéb okot a rendőrség nem adott elő a gumikesztyű használatára.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv személyi állománya egyéni védőeszközzel való ellátásának biztosításáról szóló 44/2014. (XII. 23.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) melléklete szerint az egyéni védőeszköz kiválasztását meghatározó 5. pontban található, hogy a kar-és kézvédelmet szolgálja a védőkesztyű, amely viselésével védi az intézkedő rendőrt a) a mechanikai kockázatok ellen; b) a mikroorganizmusok ellen; c) az általános és speciális vegyi védelmet szolgálja; d) véd a hideg ellen; e) véd a termikus veszély ellen. Szintén az ORFK utasítás mellékletének az 5. pontja határozza meg az egyes kesztyű típusokat, így: egyszer használatos kesztyűk (gumi, cérna, latex); védőkesztyű, robbantókesztyű; vízirendészeti kötélkezelő kesztyű; neoprén kesztyű; tűzszerész láng-és repeszvédő kesztyű; tűzoltó kesztyű.

Jelen esetben a rendőrség a mikroorganizmusok elleni védelmet jelölte meg a kesztyűhasználat indokaként. A panaszos állításával ellentétben a rendőr valószínűleg egyszer használatos kesztyűt viselhetett, hiszen rendőrnél bőrkesztyű, mint a rendszeresített felszerelés része nem lehet. Bőrkesztyű a meleg, nyári időszakra tekintettel sem valószínű, hogy lehetett a rendőrnél, így a Testület abból indult ki, hogy a panaszossal szemben intézkedő rendőr egyszer használatos kesztyűt viselt és így végezte el a panaszos ruházatának, csomagjának és gépjárművének az átvizsgálását. A Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltósághoz való jogát nem sértette az, hogy a rendőr kesztyűt viselt az átvizsgálás foganatosításakor, hiszen egyrészt a panaszoson csak egy famernadrág volt, amikor intézkedtek vele szemben és olyan információkat hoztak a rendőrség tudomására, hogy a panaszos éppen fiatal, nudista személyeket nézve önkielégítést végzett. Ezért jelen információk birtokában nem volt teljes bizonyossággal kizárható az a tény, hogy a panaszos bőrén, ruházatán, csomagján, vagy akár gépjárművén különféle forrásból származó testnedvek szerepelhetnek. Emiatt a Testület nem találta megalapozottnak a panaszos által közölteket.

A fentiekben kifejtettek alapján a panaszossal szemben intézkedő rendőr nem viselt bőrkesztyűt, hanem egyszer használatos kesztyűt, amikor az átvizsgálást végrehajtotta. Önmagában pedig maga a kesztyű viselése – a fentebb közöltek fényében – nem sértette a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát.

4) A Testület ezt követően a rendőrök szolgálati fellépésére vonatkozó panaszosi kifogásokat vizsgálta meg.

a) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem azonosították magukat, nem viseltek azonosítót az egyenruhájukon.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos által előadottak nem fedik a valóságot. A rendőrök bevetési ruhában (felsőruházat, póló) látták el szolgálatukat, amelyen az azonosító jelvényük elől volt elhelyezve. Az intézkedés alatt a két rendőr egységesen a 12M bevetési ruházatban volt és a magas hőmérséklet miatt pólót, nyári viseletet hordtak, amelyre az ékítmények fel voltak szerelve (állományjelző és a rendfokozatjelző a bal vállukon, a rendőrségi jelvény a bal oldalt a mellkasuknál ki volt tűzve).

Az Rtv. 20. §(1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A (2) bekezdés alapján a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről. A (3) bekezdés szerint továbbá a rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. A (4) bekezdés viszont meghatározza, hogy ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A Magyar Köztársaság Rendőrsége Öltözködési Szabályzatának kiadásáról szóló 10/2010. (OT 6.) ORFK utasítás (továbbiakban: Öltözködési Szabályzat) 9. pontja tartalmazza, hogy a szolgálati öltözeten hol található az azonosító szám. E szerint „az azonosító jelvény pajzs alakú, 60 mm magas, legszélesebb pontja 45 mm. A pajzs alakban: – felül kék alapú, 9 mm széles szalagmintán 5 mm magas betűkkel, (melyek a pajzs alak alsó csúcsa irányában legyezőszerű elhelyezkedésűek) "RENDŐRSÉG" felirat, – alatta 15 mm-es piros, 13 mm-es fehér, 23 mm-es zöld mezőben, a pajzs alak tengelyében 31 mm magasságú, legszélesebb pontján 20 mm széles mérleg-tőr jelkép. A zöld mezőben 22 mm x 10 mm-es téglalap alapon 5 jegyű, (5 mm magas, 3 mm széles számokból álló) azonosító szám van. A téglalap alap kék színű szalagmintában folytatódik. A pajzs alak, valamint a benne levő mezők arany színnel vékonyan keretezettek, a "RENDŐRSÉG" felirat, a mérleg-tőr jelkép, továbbá a számmező szintén aranyszínűek. Az azonosító számok feketék.”

Ezen rendelkezést egészíti ki az Öltözködési Szabályzat 32. pontja, amely szerint: „a hivatásos állományúnak a hímzett azonosító viselése akkor kötelező, ha a szolgálati azonosító jelvényt a a Rendőrség, a Rendőrtiszti Főiskola és a rendészeti szakközépiskolák egyenruha ellátásra jogosult személyi állományának ruházati és öltözködési szabályzatáról szóló 12/2009. (IV. 30.) IRM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 50. §-ának (3) bekezdésében meghatározott tasakban viseli. Ezekben az esetekben a hímzett azonosítót:

- a) a bevetési zubbonyon jobb oldalt, a zseben, közepén a húzózár fölött,
- b) a 65M zubbonyon jobb oldalt, a zsebfedős zseb zsebfedőjén, közepén,
- c) a bevetési dzsekin jobb oldalt, a „RENDŐRSÉG” felirattal egyvonalban, közepén,
- d) a 65M kabáton a mellvonal magasságában, jobb oldalt közepén,
- e) a testvédőn jobb oldalt a mellvonal magasságában, közepén,
- f) bevetési kabáton és bevetési huzatruhán jobboldalon a tépőzáron kell viselni.”

Tekintettel arra, hogy jelen kifogás kapcsán a panaszos és a rendőrség is eltérő tartalmú tényelőadást hozott a Testület tudomására, így egy olyan fokú ellentmondás alakult ki a közölt információk tekintetében, amelyet a Testület a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszköze és a birtokában lévő csekély számú bizonyíték figyelembevételével sem tudott feloldani, így nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amelynek fényében a panaszos által előadottakat megvizsgálhatta volna. Ezen körülményre tekintettel csakis úgy határozhatott a Testület, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható a rendőrség azonosítási kötelezettségére vonatkozó panasz kapcsán.

A fentebb tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható a rendőrök azonosítási kötelezettsége tekintetében.

b) A panaszos kifogásolta, hogy az intézkedés során a rendőrök végig tegezték őt; fenyegetően léptek fel vele szemben; minősíthetetlen hangnemben kommunikáltak vele és olyan kifejezéseket intéztek felé, mint: „ha még egyszer meglátunk a környéken, ne számíts tőlünk semmi jóra és akkor nem úszod meg ennyivel; nekünk köszönheted, hogy nem vertek szét; most pedig takarodjál vissza P-re”.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos által előadottak valóság alapját. A panaszos volt az, aki folyamatosan tegezte a rendőröket. Ő fenyegette őket azzal, hogy minden anyagi forrását latba veti azért, hogy gondoskodjon arról, hogy ne lehessenek továbbra rendőrök a vele szemben intézkedők és az ügyeletes, aki a helyszínre küldte a rendőröket. A helyszínen intézkedő egyik rendőr sem tett ilyen kijelentést a panaszosnak, amelyre ő hivatkozik. Pont ellenkezőleg, a panaszos használt olyan kifejezéseket, amelyek jelentősen sértik a rendőrök emberi méltóságát. A panaszos az intézkedés során azt mondta a rendőröknek, hogy „magát és a kollégáját fel fogom jelenteni és tenni fogok róla, hogy ne legyenek továbbra rendőrök, mert maguk k*csög, bunkó, f*sszopó rendőrök és egyébként mi a f*szért intézkednek velem szemben”. Továbbá elmondta, hogy „a TIK ügyeletes parancsnok is egy k*csög, és nincs jobb dolga, mint hogy rám küldje a rendőröket”. A rendőri fellépés minden tekintetben megfelelt a szolgálati fellépésükre vonatkozó normáknak, az kulturált volt, nem tegezték a panaszost és nem használtak semmiféle becsületcsorbítására alkalmas kifejezést a panaszossal szemben.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban

ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület jelen kifogás kapcsán is ellentmondást tapasztalt a rendőrség és a panaszos által közölt információkban, amelyet szintén megpróbált feloldani, de sikertelenül. Csakúgy, mint az előző rendőri fellépésre vonatkozó kifogás kapcsán, ugyanazon okokból nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amelynek tükrében megítélhette volna a rendőri fellépést, ezért úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható a rendőri fellépés kapcsán.

Tekintettel a fent leírtakra a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrséget mulasztás terheli tekintetben, hogy egyrészt nem rögzítették a panaszos két telefonhívása közül egyiket sem, valamint a hívások hatására nem mentek ki a helyszínre intézkedni, pedig abban a panaszos a sérelmére elkövetett jogellenes cselekményekről tájékoztatta a rendőrséget; ezen körülmények miatt a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának a sérelmét állapította meg. A Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben fennállt a rendőrség oldalán az intézkedési kötelezettség, így nem sérült a vele szemben végrehajtott rendőri intézkedés miatt a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez való joga, hiszen a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában igazoltatta őt. A Testület a panaszossal szemben végrehajtott átvizsgálás jogalapja kapcsán úgy határozott, hogy a rendőrség az intézkedést úgy

foganatosította, hogy arra nem rendelkezett kellő jogszabályi felhatalmazással, így sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A panaszos kifogását, amely a vele szemben intézkedő rendőr által viselt bőrkesztyűre vonatkozott a Testület nem találta megalapozottnak, hiszen álláspontja szerint a rendőr egyszer használatos kesztyűt viselhetett a foganatosított átvizsgálás során, amely tény önmagában nem sértette a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát. A Testület végül megvizsgálta a rendőrség szolgálati fellépésére vonatkozó kifogásokat. Az első, a rendőrök azonosítására vonatkozó, a panaszos által előadott sérelem kapcsán úgy határozott, hogy a két fél tényelődása kapcsán tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható. A második, a rendőrök által használt hangnemre vonatkozó kifogás kapcsán a Testület ismételen egy feloldhatatlan ellentmondásba ütközött, így ebben az esetben is úgy határozott, hogy a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. november 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag